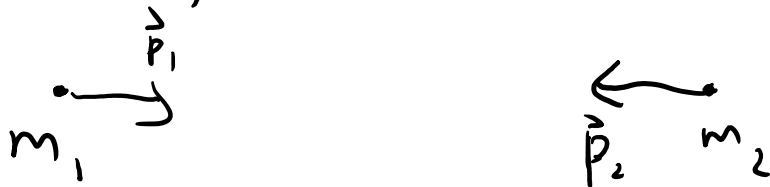

Identiska partiklar & Spridning.

Experiment: två partiklar skjuts till varandra. Vi analysera vad som händer, och använder 'masscentrum':

Masscentrum: punkten så att

$$m_1 \vec{r}_1 + m_2 \vec{r}_2 = 0, \text{ eller } m_1 \vec{r}_1 = -m_2 \vec{r}_2.$$

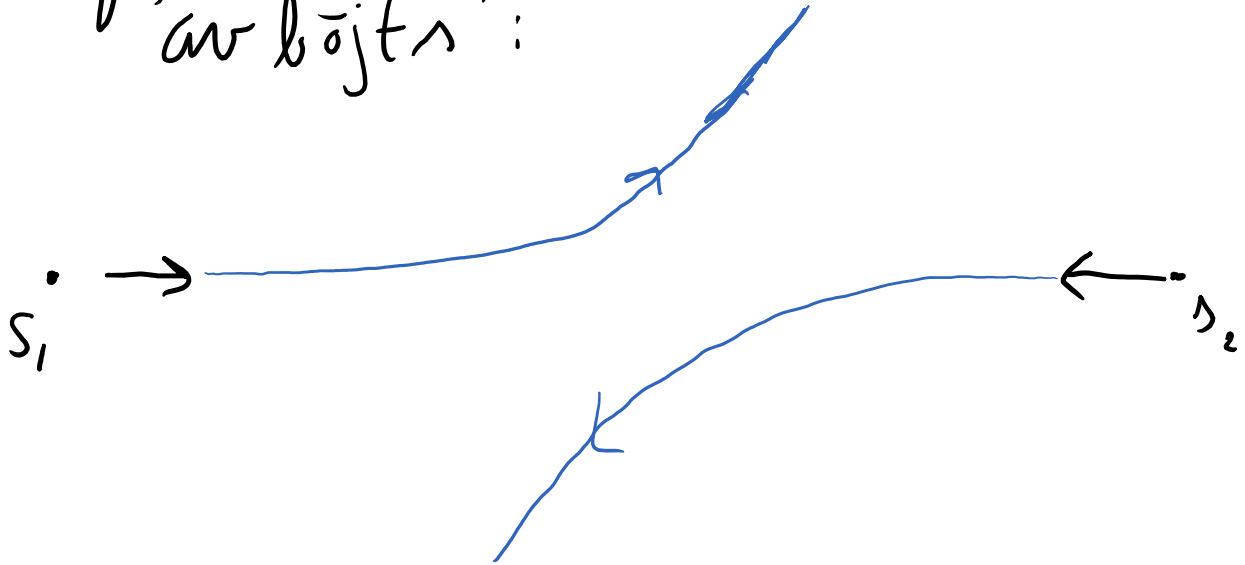
Det ger oss: $m_1 \frac{d\vec{r}_1}{dt} = -m_2 \frac{d\vec{r}_2}{dt}$, eller $\vec{p}_1 = -\vec{p}_2$

Så, före kollisionen har partiklarna motsatt rörelsemängd.

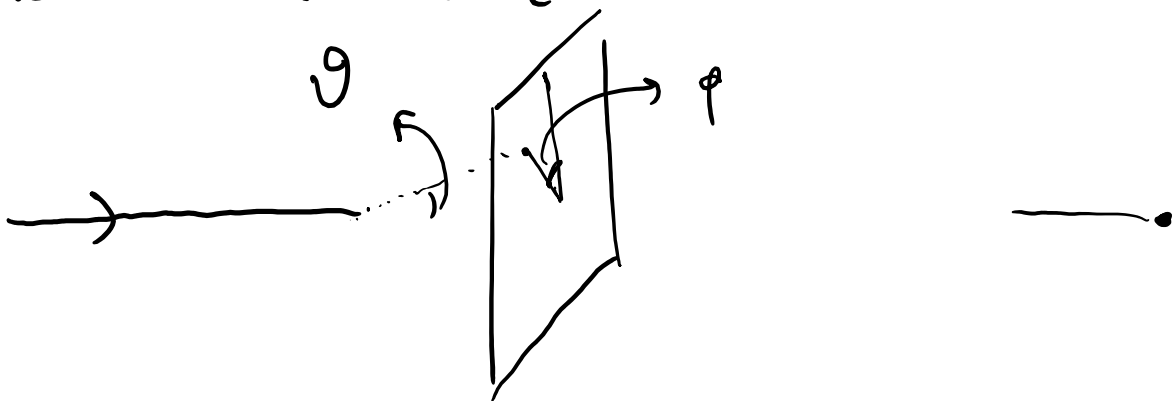
$\vec{P}_{tot} = \vec{p}_1 + \vec{p}_2 = \vec{0}$ är bevarat, så efter kollisionen har vi också att $\vec{p}_1 = -\vec{p}_2$.

Efter kollisionen har partiklarna

Efter kollisionen har partiklarna
'avböjts':

Hur de har avböjts kan vi beskriva
med två vinklar:

Na använder vi en viktig princip.
Systemet har symmetri: det ändras
inte om vi 'roterar' systemet om
'den långa axeln':

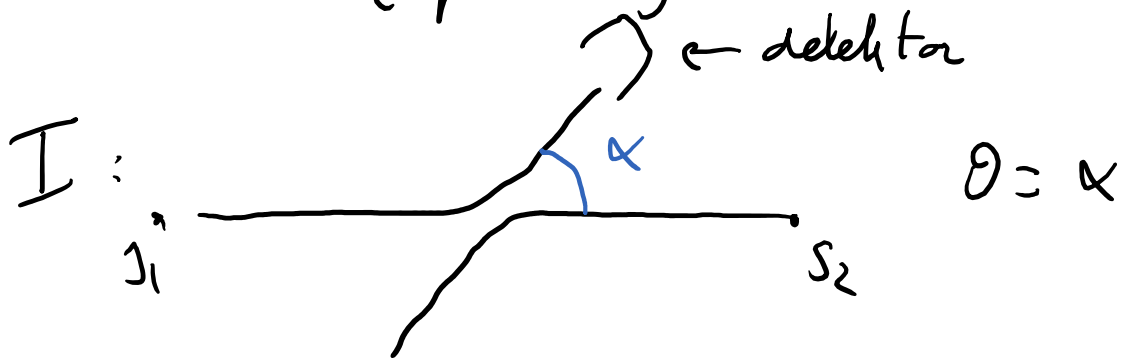
Så, resultatet av experimentet beror
inte på vinkel ϕ

inte på vinkel φ '

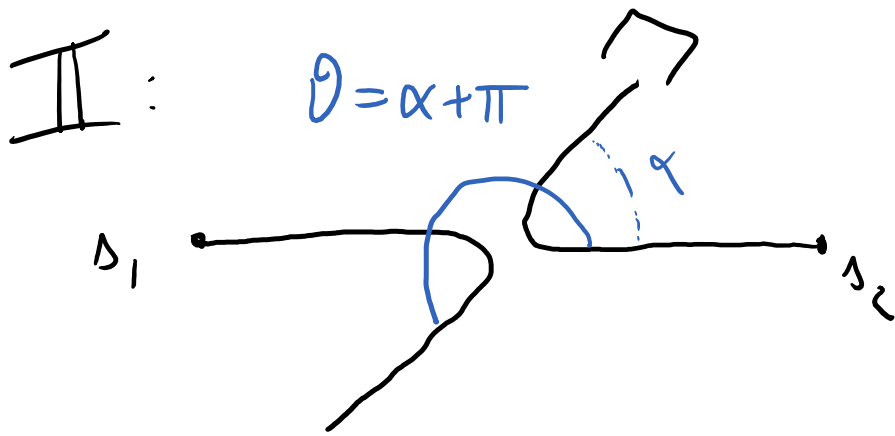
Kvantmekanik: ger oss amplituder.
I det här fallet: amplitud f för
en viss avböjning:

$f(\vartheta, \varphi) =$ amplitud för en avböjning
med vinklar ϑ och φ . Men det beror inte
av φ , så vi kan skriva:
 $f(\vartheta, \varphi) = f(\vartheta)$

Vi tittar på 3 fall:

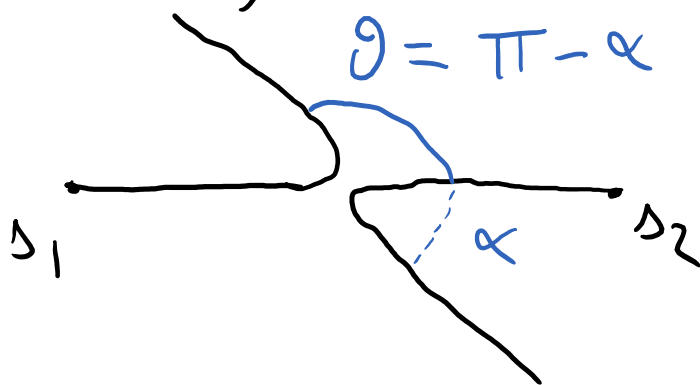

Där spridnings vinkel: har mycket
är partikel 1 avböjt efter kollisionen.
Amplitud: $f(\alpha)$

Vad blir spridningsvinkel ϑ i termen av α : $\vartheta = \alpha + \pi$ Amplitud: $f(\alpha + \pi)$.

III: vi roterar fall III i φ riktning: (over π):

Spridningsvinkel: $\vartheta = \pi - \alpha$, så amplituden är $f(\pi - \alpha)$.

Men, II och III är 'symmetri-relaterat', så de har samma amplitud:

Så:

$$f(\alpha + \pi) = f(\pi - \alpha) \quad (\text{används})$$

$$\underline{J(\alpha + \pi) = f(\pi - \alpha)} \quad (\text{används
senare!})$$

För att förklara spridning ritade jag banor. Det kan man göra för klassiska partiklar, och då vet man vilken av partiklarna (från s_1 eller s_2) hamnade i detektorn.

Kvantmekaniska partiklar har inga velbestämda banor, och då vet vi inte om det var partikeln från s_1 eller s_2 som hamnade i detektorn! (om partiklar är identiska).

Vi tittar på fall I och II.
Vad är sannolikhet att detektorn detekterar en partikel?

* Olika partiklar: vi kan skilja I och II:
addera sannolikheterna:

$$P = |f(\theta)|^2 + |f(\theta + \pi)|^2$$

$$= |f(\theta)|^2 + |f(\theta - \pi)|^2 \quad (\text{symmetri})$$

Exempel: klassiska partiklar;
proton & He kärna (α -partikel)
proton & elektron, osv.

* Identiska partiklar: vi måste
'lagga ihop' amplituderna först!

Ex: 2 α -partiklar, 2 elektroner

osv.

(med samma spinn,
nästa föreläsning).

Hur lägger man ihop amplituderna?

Experiment har visats att det finns två
slags partiklar:

bosoner: amplituder adderas

fermioner: amplituder subtraheras

Om vi har två processer, som skiljer sig så att två identiska partiklar har bytt plats i slutet (partikel från s_1 detekteras i D , eller den från s_2), då måste amplituderna adderas eller subtraheras:

$$P = \left| f(\vartheta) \begin{array}{l} \nearrow \text{boson} \\ \pm \\ \searrow \text{fermion} \end{array} f(\vartheta + \pi) \right|^2$$

$$= \left| f(\vartheta) \pm f(\vartheta - \pi) \right|^2 \quad (\text{p.g.a symmetri}).$$

Exempel på fermioner: proton, elektron, neutron, partiklar som består av udda antal fermioner.

Fermioner har 'halvtalig' spin.
 $p^+, e^-, n: s = \frac{1}{2}$ ($\uparrow$ eller $\downarrow$).

Exempel på bosoner: foton, partiklar med jämd antal fermioner (α -kärna, H atom, ...).
 Bosoner har hel-talig spin.

För identiska bosoner: $P = |f(\vartheta) + f(\pi - \vartheta)|^2$
 " " fermioner: $P = |f(\vartheta) - f(\pi - \vartheta)|^2$.

För olika partiklar: $P = |f(\vartheta)|^2 + |f(\pi - \vartheta)|^2$
 OBS: aldrig ~~$P = |f(\vartheta)|^2 - |f(\pi - \vartheta)|^2$~~

Nu tittar vi vid $\vartheta = \pi/2$:

$$P_{\text{o.p.}} = |f(\pi/2)|^2 + |f(\pi/2)|^2$$

(olika partiklar) $= 2 |f(\pi/2)|^2$

$$P_{\text{i.b.}} = |f(\pi/2) + f(\pi/2)|^2 = 4 |f(\pi/2)|^2$$

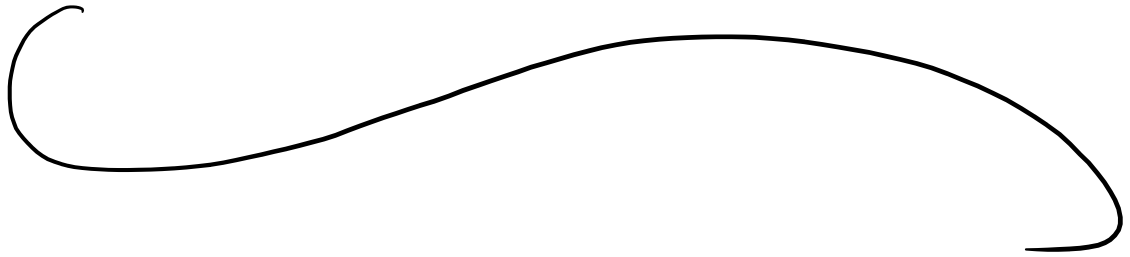
(identiska bosoner)

$$P_{i.f.} = |f(\frac{\pi}{2}) - f(\frac{\pi}{2})|^2 = 0 \quad \text{!}$$

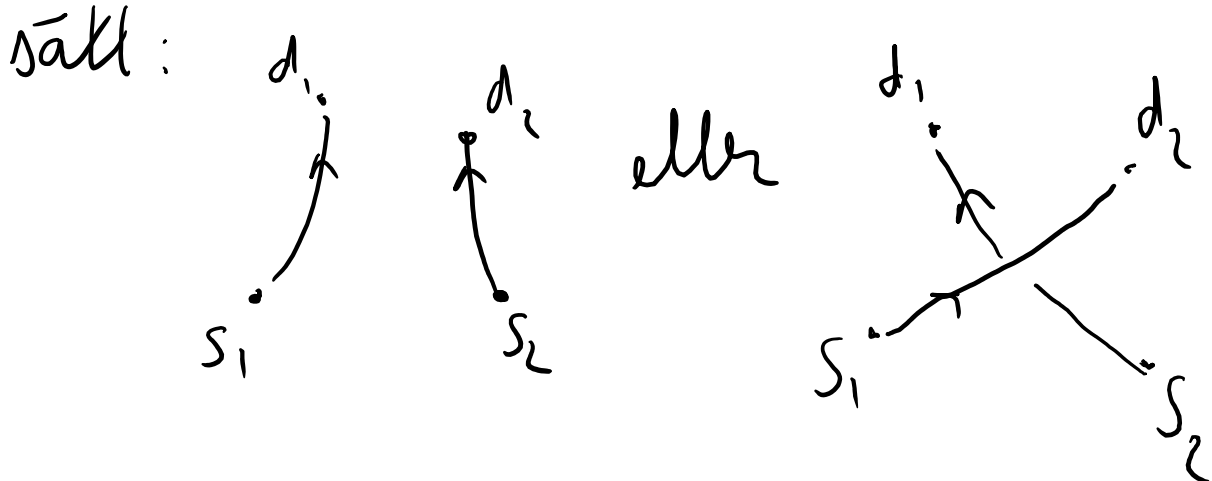
(fermioner)

For identiska bosoner/fermioner
har vi 'interferens'.

Pauli's uteslutnings princip.

Tar två partiklar, de skickas
från S_1 och S_2 till d_1 och d_2
(detektorer): man sker på två olika
sätt:

Vad är sannolikhet att vi har en

träff i detektorerna d_1 och d_2 ?

Skiljbara partiklar:

$$P_{sp} = \left| \underbrace{\langle d_1 | s_1 \rangle}_{a_{1 \rightarrow 1}} \underbrace{\langle d_2 | s_2 \rangle}_{a_{2 \rightarrow 2}} \right|^2 + \left| \underbrace{\langle d_2 | s_1 \rangle}_{a_{1 \rightarrow 2}} \underbrace{\langle d_1 | s_2 \rangle}_{a_{2 \rightarrow 1}} \right|^2$$
$$= |a_{1 \rightarrow 1}|^2 |a_{2 \rightarrow 2}|^2 + |a_{1 \rightarrow 2}|^2 |a_{2 \rightarrow 1}|^2$$

Identiska bosoner:

$$P_{i.b.} = \left| \langle d_1 | s_1 \rangle \langle d_2 | s_2 \rangle + \langle d_2 | s_1 \rangle \langle d_1 | s_2 \rangle \right|^2$$
$$= \left| a_{1 \rightarrow 1} \cdot a_{2 \rightarrow 2} + a_{1 \rightarrow 2} \cdot a_{2 \rightarrow 1} \right|^2$$

För identiska fermioner:

$$P_{i.f.} = \left| \langle d_1 | s_1 \rangle \langle d_2 | s_2 \rangle - \langle d_2 | s_1 \rangle \langle d_1 | s_2 \rangle \right|^2$$
$$= \left| a_{1 \rightarrow 1} \cdot a_{2 \rightarrow 2} - a_{1 \rightarrow 2} \cdot a_{2 \rightarrow 1} \right|^2$$

Na antar vi att vi har bara en deketor, eller att d_1 och d_2 är samma tillstånd:

$$\text{då har vi att } a_{1 \rightarrow 1} = a_{1 \rightarrow 2} = a_1$$

$$a_{2 \rightarrow 1} = a_{2 \rightarrow 2} = a_2$$

Då blir sannolikheterna:

$$P_{o.p.} = 2 |a_1|^2 |a_2|^2$$

$$P_{i.b.} = 4 |a_1|^2 |a_2|^2 = 2 P_{o.p.}$$

$$P_{i.f.} = 0$$

Så, identiska bosoner 'har en större chans' att vara 'i samma tillstånd'
Identiska fermioner kan inte vara
i samma tillstånd

Detta är Pauli's uteslutningsprincip.

Viktig princip, till. ex. för att förklara det periodiska systemet. Olika slags atomer har olika antal elektroner. Varje rumslig tillstånd kan bara ha två elektroner (med motsatt spin).